

OBLUBIEŃCOW (9) ai

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w oblubieniec).

sg m N (*praed*) oblubi(e)ńcow (2) *CzechEp*, *WujNT*. ◊ m G oblubieńcowego (1). ◊ n N oblubieńcow(e) (1). ◊ A (*attrib*) oblubi(e)ńcow (1) *BudBib*. ◊ pl N m pers oblubi(e)ńcowi (3). *subst* oblubieńcow(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Przymiotnik od „oblubieniec” ‘pan młody, narzeczony’; odnoszący się do oblubińca (9) : BibRadz I 351 marg; Ale iefliż głofu moiego nie włuchaćie/ ábyście służyli Krolowi Bábilońkie^{mu}/ wygládżę głos wefoły y wdzięczny/ głos oblubińcow y oblubienice [*vocem sponsi et vocem sponsae*] z miałt Iudfkich *BudBib Bar 2/20; WujNT Ioann 3/29*.*

*Wyrażenia: »bostwo oblubińcowe« (1): Boftwo oblubińcowe było zakrythe pod płafzczem ciála náfżego. *BibRadz I 351 marg*.*

*»przyjaciel oblubińcow« = *amicus sponsi* (4): *CzechEp 305*; przyjaciel oblubińcow ktory ftoi á fłucha go/ wielce fię wefeli [...] dla głofu oblubińcowego. *WujNT Ioann 3/29, Ioann 3/29, s. 36 marg*.*

*»synowie oblubińcowi« = *filiu sponsi Vulg* (2): Y rzekł im Iezus: Izáz mogą fynowie Oblubińcowi żáłołni być poty poki przy nich ieft oblubieniec *Leop Matth 9/15; WujNT Luc 5/34*.*

Cf OBLUBIEŃCZY